

— Затъ право си дума баща ти,
но съмъ майка и все ме боли...
Ти си пжтникъ и жаденъ, и гладенъ,
ала влѣзь първенъ, че се стопли!

Заповѣдай, че Богъ те проводилъ —
съсь какво ли ще се отсрамя?
Нали, синко, кждето да ходишь
най е хубаво пакъ у дома?